

030303-1

Vlastní, skutečná filosofie se „děje“, „odehrává“ jako cesta konkrétních myslitelů; a tato cesta zdaleka není „na dlani“ ani jako houska „na krámě“, ale je zapotřebí se k ní nějak dostat. Sám ten, kdo tou cestou jde, nemusí vždy přesně vědět, co ta cesta znamená a kam vlastně míří; ovšemže to nějak musí „vědět“ či spíše „tušit“, ale to, co si on sám při své chůzi po té cestě myslí, není vposledu rozhodující (i když to jeho cestování nepochybně spolukonstituuje). V tom smyslu platí, že ti, kdo o té jeho cestě přemýšlejí a kdo ji chtějí nějak „mapovat“, musí na jedné straně pochopit, co studovaný a zkoumaný myslitel chtěl a co si sám o své chůzi po té cestě myslil, ale nesmějí nikdy zanedbat usilovné pokusy rozumět mu lépe, než on rozuměl sám sobě. Jinými slovy: je možno dobře rozumět mysliteli, a přesto nejít jeho cestou, a je možno na něho hluboce navázat, a přece odbočit někam, kam on sám nešel (ale, když dobře pochopíme jeho cestu, kam vidíme, že měl jít).

(Písek, 030303-1.)